

Kapitel 4

FRÖKEN FRÖMANS HÖNOR

Det var en gång en gammal dam som hette fröken Fröman. Hon bodde på en liten gård ute på landet med sina fyra hönor Lisa, Lina, Lisett och Molly.

Fröken Fröman älskade sina hönor över allt annat. Hennes hönor älskade henne lika mycket tillbaka.

En dag kom skattmasen till gården.

– Fröken Fröman måste betala skatten för sin gård. Kungen har meddelat att det behövs mer skattepengar. Alla bybor måste betala lite mer, sa han.

– Men snälla herrn, det är ju bara jag och mina fyra hönor här på gården. Jag har inga pengar att ge er, sa fröken Fröman.

– Jag är ledsen fröken Fröman, men jag skriver inte lagarna. Jag ser bara till att de följs, sa skattmasen.

Han sträckte på sig.

– Jag kommer tillbaka om en vecka. Om du inte kan betala mig då, blir jag tvungen att ta din gård och ge den till kungen.

Fröken Frömans ögon fylldes med tårar.
Med tunga steg gick hon in i sitt hus.

De fyra hönorna hade sett allt som hade hänt.

- Stackars fröken Fröman! sa Lisa.
- Hon är så ledsen! sa Lina.
- Hon har verkligen fått problem.

Hur ska hon kunna betala? sa Lisett.

- Vad kan vi göra? sa Molly.
- Något måste vi göra, sa Lisa.
- Men vad? sa Lina.
- Vi får lägga mer ägg, sa Lisett. Då kan fröken Fröman sälja dem och få ihop pengar till skatten.
- Vilken bra idé! Vi börjar meddetsamma, sa Lina.

Men hönor är inga äggmaskiner.
Nästa dag värpte de lika få ägg som
dagen innan.

– Det här fungerar inte, sa Lisett.

– Vad ska vi göra? sa Molly.

– Något måste vi göra, sa Lisa.

– Men vad? sa Lina.

– Jag vet! sa Lisett. Vi låter våra
fjädrar växa och bli längre och större.
Då kan fröken Fröman sälja dem, få
ihop pengar till skatten och rädda
gården.

Hönorna somnade och drömde om
stora, lyxiga fjädrar. När de vaknade
nästa morgon hade de likadana fjädrar
som dagen innan.

Svara på
frågorna!

Lisa, Lina, Lisett och Molly tittade sorgset på varandra.

– Det här fungerar inte, sa Lisett.

– Vad kan vi göra? sa Molly.

– Något måste vi göra, sa Lisa.

– Men vad? sa Lina.

– Fröken Fröman är inne i huset

och gråter, sa Lisett.

– Hur vet du det? sa Lina.

– Jag gick på klädstrecket mellan hönsgården och huset. När jag tittade in genom fönstret såg jag henne gråta, sa Lisett.

– Gick du på klädstrecket? sa Lina. Jag tror jag har en idé. Kom ska jag berätta!

Hönorna jobbade hårt och tränade i hemlighet.
De övade och övade.

Tidigt en morgon slog Lina med fjädrarna på
dörren till huset. Fröken Fröman öppnade.

– Åh jisses! sa hon och log.

Fröken Fröman trodde inte sina ögon.

Lisett gick balansgång på klädstrecket. Lisa
balanserade på en rullande boll. Lina flög fram
och tillbaka genom en brinnande ring. Och
Molly cyklade på en enhjuling.

En man som var på väg in till byn stannade
och ropade:

– Vilka talangfulla hönor!

Flera människor hörde honom ropa. De blev nyfikna och kom till fröken Frömans gård för att titta på hönorna. De applåderade. Vissa kastade mynt.

– Jag behöver inga pengar, sa fröken Fröman.
Men byborna ville inte lyssna. De fortsatte att applådera, hurra och kasta mynt. Hönorna gjorde fler konster.

Då kom skattmasen gående. Han gick fram till folkmassan för att titta. Hans ögon blev stora. Aldrig hade han sett något liknande. Han stämde in i hurraropen.

Fröken Fröman var så glad och rörd. Hon plockade upp mynten. Till slut var hennes korg full. Pengarna räckte till att betala skatten. Det blev till och med pengar över.

– Jag ska köpa extra gott foder till er i vinter, sa fröken Fröman till hönorna. Det var ju ändå ni som tjänade ihop pengarna.

Svara på
frågorna!

